

תפ"ח 52360/06/20 - מדינת ישראל נגד מועאסם סולטאן, מוחמד סולטאן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
תפ"ח 52360-06-20 מדינת ישראל נ' סולטאן

בפני	כבוד השופט עמי קובו - אב"ד
	כבוד השופט מיכאל קרשן
	כבוד השופטת מרב גרינברג
בעניין:	המאשימה
	מדינת ישראל
	באמצעות פרקליטות מחוז מרכז
	ע"י ב"כ עוה"ד נתנאל בוז'ו
נגד	
הנאשמים	מועאסם סולטאן
	ע"י ב"כ עוה"ד מיכל קורן
	מוחמד סולטאן
	ע"י ב"כ עוה"ד איהב ג'לג'ולי

גזר דין

השופט מיכאל קרשן

המעשים בהם הורשעו הנאשמים

1. נאשם 1, **מועטסם סולטאן** יליד 1999 ונאשם 2, **מוחמד סולטאן** יליד 2000, הורשעו בהתאם להודאתם בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר דיוני שלא כלל הסכמה לעניין העונש, בביצוע העבירות הבאות:

באישום הראשון הורשעו שני הנאשמים בעבירות של **חבלה בכוונה מחמירה בצוותא, החזקת נשק ותחמושת שלא כדין (ריבוי עבירות) בצוותא ו-נשיאת נשק ותחמושת שלא כדין (שתי עבירות לנאשם 2 ועבירה אחת לנאשם 1)**. נאשם 2 הורשע בנוסף בעבירות של **ירי בשטח מגורים בנסיבות מחמירות, היזק בזדון ו-הפרת הוראה חוקית**.

באישום השני הורשעו שני הנאשמים בעבירות של **נשיאת נשק ותחמושת שלא כדין בצוותא, ירי בשטח מגורים בנסיבות מחמירות בצוותא ו-היזק בזדון בצוותא**.

באישום השלישי הורשעו שני הנאשמים בעבירות של **חבלה במזיד ברכב, נשיאת נשק ותחמושת שלא כדין בצוותא, ירי בשטח מגורים בנסיבות מחמירות בצוותא ו-היזק בזדון בצוותא**. נאשם 2 הורשע בנוסף בעבירה של **הפרת הוראה חוקית**.

באישום הרביעי הורשעו שני הנאשמים בעבירות של **דרישת נכס באיומים ובכוח בנסיבות מחמירות בצוותא, נשיאת נשק ותחמושת שלא כדין בצוותא, ירי בשטח מגורים בנסיבות מחמירות בצוותא ו-היזק בזדון בצוותא**. נאשם 2 הורשע בנוסף בעבירה של **הפרת הוראה חוקית**.

2. נאשם 2 צרף תיק תעבורה (פ"ל (תעבורה פ"ת) 1027-05-20) והורשע על פי הודאתו בעבירות של **נהיגה בקלות ראש, נהיגה בשכרות ו-נהיגת נהג צעיר ללא מלווה** (להלן: **תיק הצירוף**).

3. לפי עובדות החלק הכללי בכתב האישום המתוקן, הנאשמים הם חברים ומתגוררים בשכנות זה לזה בטירה. בתקופה הרלוונטית החזיקו הנאשמים ונשאו כלי נשק שונים ותחמושת והשתמשו בהם כחלק מפעילות עבריינית המתוארת בכתב האישום המתוקן הקשורה בסכסוך בנושא בעלות במקרקעין בין משפחת הנאשם 2 לבין א.א. ומשפחתו וסברת הנאשם 2 כי א.א. הורה לאחרים להכותו.

עוד צוין בחלק הכללי כי בתקופה הרלבנטית ועד ליום 3.5.2020 שהה נאשם 2 בתנאי "מעצר בית" מלא בביתו בטירה על פי החלטת בית המשפט לתעבורה, ביום 3.5.2020 הוסר ממנו האיוזוק האלקטרוני ונקבע כי עליו לשהות במקום מעצר הבית בין השעות 19:00 ל-6:00, וזו ההוראה החוקית שהפר נאשם זה כמפורט בכתב האישום המתוקן.

4. לפי עובדות האישום הראשון (ירי לעבר שוטרים ולעבר ביתו של א.א. ביום 5.6.2020), משך תקופה של למעלה משנה החזיקו הנאשמים ברשותם ארבעה תתי מקלע מאולתרים מסוג "קרלו", מחסניות ותחמושת תואמת (להלן: **כלי הנשק**), אותם הסליקו במקומות מחבוא שונים בעיר מגוריהם טירה.

5. עובר ליום 5.6.2020 החליט הנאשם 2 לירות לעבר ביתו של א.א. על מנת לפגוע ברכושו ולהפחידו. לצורך כך הוציא את אחד מתתי המקלע, מחסנית ותחמושת (להלן: **הקרלו הכסוף**) ממקום המחבוא והחביאם בסמוך לביתו. באותו מועד הגיעו הנאשם 1 ושניים נוספים אשר ברשות אחד מהם רכב מסוג ניסן (להלן: **הניסן**) לביתו של הנאשם 2. בשעה 02:45 יצא הנאשם 2 ברגל מביתו אל ביתו של א.א. כשהוא נושא עמו את הקרלו הכסוף. הנאשם 2 התקרב רעול פנים לעבר הבית, סימן תנועה מגונה לעבר מצלמת האבטחה, שלף את הקרלו הכסוף וירה לפחות חמש ריות לעבר שער הברזל של הבית, בזמן שא.א. שהה בבית עם משפחתו. הנאשם 2 נמלט לביתו ברגל, הסליק את הקרלו הכסוף סמוך לביתו ונכנס לביתו. לשער הברזל נגרם נזק כתוצאה מהירי.

6. בחזרתו הביתה התפאר הנאשם 2 במעשיו לפני הנאשם 1 והשניים הנוספים. הנאשם 1 כעס על הנאשם 2 על שביצע את הירי בלעדיו ובהמשך יצאו הנאשם 1 והשניים הנוספים ברכב הניסן אל עבר ביתו של א.א. כדי לבחון את תוצאות הירי. כוח משטרה שהגיע למקום עצר אותם לביקורת, אך אפשר לרכב הניסן לעבור. הנאשם 1

והשניים האחרים קיללו את השוטרים ובטרם עזבו את המקום קיללו את השוטרים פעם נוספת.

7. לאחר שחזרו לבית הנאשם 2, החליט הנאשם 1 לשוב לביתו של א.א. כדי לירות לעבר השוטרים ששהו באזור על מנת לגרום להם נכות או מום. הנאשם 2 החליט להצטרף אליו. הנאשמים יצאו מבית הנאשם 2, הצטיידו בקרלו הכסוף, הסוו את לוחיות הרישוי ברכב הניסן ונסעו לעבר ביתו של א.א., כאשר הנאשם 2 נוהג ברכב. הנאשמים עצרו את הרכב בסמוך למקום בו עמדו שלושה שוטרים בסמוך לרכב משטרה, במסגרת תפקידם לחקור את הירי על ביתו של א.א.

נאשם 1 יצא מהניסן כשהוא נושא את הקרלו הכסוף ובמרחק של 20 מטר מהשוטרים בקו ירי נקי, כאשר השוטרים גלויים, כיוון הנאשם 1 את הקרלו הכסוף לעבר השוטרים. אחד מן הקליעים פגע במדרכה הסמוכה לרכב השוטרים ונתז הקליע פגעו בשמשת הרכב המשטרה וקליע נוסף פגע בגג הרכב המשטרה וגרם נזק לשורת אורות החרום. באותה עת הנאשם 2, שנותר ברכב, התקרב בנסיעה לאחור לעבר הנאשם 1 על מנת למלטו. מחשש לחייהם התכופו השוטרים ופתחו באש לעבר הניסן ושניים מהם החלו לרוץ לעבר הנאשמים. נאשם 1 נכנס לרכב הניסן והנאשמים נמלטו מהמקום.

באותו יום, בשעות הערב, נמצאו הקרלו הכסוף, תחמושת ושני כלי נשק נוספים מוסלקים בתוך תיק בקרבת בית הנאשמים מתחת לעץ זית.

8. לפי עובדות האישום השני (ירי לעבר ביתו של א.א. ביום 2.6.2020), ביום 2.6.2020 בשעה 00:10 לערך ולבקשת הנאשם 2, הגיע הנאשם 1 עם הקרלו הכסוף, לאחר שהטעינו, לביתו של א.א. אשר שהה באותה עת בבית עם משפחתו. הנאשם 1 ירה לעבר הבית לא פחות מ-9 יריות ונמלט מהמקום. כתוצאה מהירי נגרמה פגיעה לשער החנייה.

9. לפי עובדות האישום השלישי (ירי על ביתו של ב.ב. ביום 28.5.2020 ושריפת רכבו), במהלך שנת 2018 התגלע סכסוך בין הנאשמים לבין ב.ב., על רקע סברת הנאשמים כי ב.ב. פגע במזיד ברכבו של נאשם 2.

הנאשמים החליטו לירות לעבר ביתו של ב.ב. ולפגוע ברכבו על דרך של שליחת אש בו. ביום 28.5.2020 הצטיידו הם בתת מקלע מאולתר מסוג קרלו בעל ידית אחיזה שחורה (להלן: **הקרלו השחור**), טענו אותו בתחמושת מתאימה, וכן הצטיידו בחומר דליק. בשעה 04:10 הגיעו הנאשמים לביתו של ב.ב. בטירה כדי לבצע את זממם. הנאשם 1 נכנס לחניית הרכב של ב.ב., שפך את תכולת הבקבוק על הרכב שחנה שם והצית את הרכב. במקביל, ירה הנאשם 2 לפחות שש יריות באמצעות הקרלו השחור לעבר ביתו של ב.ב., אשר שהה בבית באותה עת עם בני משפחתו. כתוצאה מהירי נגרם נזק לגדר ולשער ביתו של ב.ב. וכן נגרם נזק של כ- 3,000 ₪ למכוניתו של ב.ב. שהוצתה.

מיד לאחר מכן נמלטו הנאשמים מהמקום והסליקו את הקרלו השחור. כלי הנשק נמצא ביום 10.6.2020 על ידי המשטרה בחצר בית אחותו של הנאשם 2 עטוף ביריעת ניילון נצמד ובשקית ניילון שחורה כאשר מוצמדות אליו

בשרוך 2 מחסניות.

10. לפי עובדות האישום הרביעי (ירי לעבר ביתו של א.א. ביום 9.4.2020 תוך דרישת נכס באיומים ובכוח), כחלק מהסכסוך עם א.א. החליטו הנאשמים לדרוש מא.א. כספים באיומים.

לצורך כך הצטיידו הנאשמים בקרלו הכסוף וטענו אותו בתחמושת מתאימה. הנאשמים הגיעו ביום 9.4.2020 בשעה 02:24 לערך לביתו של א.א., כשהם רעולי פנים, עטויי כפפות ונושאים את הקרלו הכסוף ופתק איומים בו דרשו מא.א. סך של 50,000 ₪ בתמורה לכך שלא יפגעו בו.

בהגיעם לביתו של א.א. הצמיד הנאשם 1 את פתק האיומים לשער הבית והנאשם 2 ירה מספר יריות לעבר הבית בו שהו אותה עת א.א. ומשפחתו. לאחר מכן נמלטו הנאשמים מהמקום.

ראיות לעונש

11. לנאשמים עבר פלילי.

שניהם הורשעו בשנת 2021 בבית משפט השלום כפר סבא, באותו הליך, נאשם 1 בביצוע עבירה של הפרעת שוטר במילוי תפקידו ונאשם 2 בביצוע עבירות של שימוש בכוח או באיומים למנוע מעצר והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. את העבירות הללו ביצעו הנאשמים בצוותא חדא. הנאשמים נדונו בשל הרשעה זו, בין היתר, לעונשי מאסר על-תנאי שהפכו חבי הפעלה בהליך הנוכחי.

נאשם 1 הורשע שנתיים קודם לכן בבית משפט לנוער בביצוע עבירה של הפרעת שוטר במילוי תפקידו ונדון לשל"צ, התחייבות ועונשי פסילה.

12. בעניינם של הנאשמים הוגשו תסקירי מבחן, וכל אחד מן הנאשמים הגיש גם חוות דעת פרטית.

13. משני התסקירים שהוגשו בעניינו של נאשם 1 עולה כי הנאשם, רווק כבן 22, התייתם מאביו בהיותו בן שנתיים. בגיל 14 נפגע הנאשם בתאונת דרכים באורח קשה וגם לאחר שיקום ארוך הוא עדיין סובל ממכאובים וקשיים. הנאשם תאר מערכת יחסים קרובה עם משפחתו. מגיל 16 עבד בעבודות מזדמנות ומתחלפות. לאחר סיום לימודיו התיכוניים (תעודת בגרות מלאה) למד הנאשם בטורקיה לקראת לימודים גבוהים, אך שינה את תכניתו ושב ארצה. אז החלה התדרדרותו אשר התאפיינה בהיעדר תעסוקה יציבה, קשרים שוליים ושתית אלכוהול מוגברת.

הנאשם ייחס את התנהגותו הקיצונית למחויבותו לנאשם 2 ולצורך להוכיח גבריות והשפעה בחברה העבריינית. ביחס להרשעתו הקודמת טען כי הורשע לאחר שנתפס נוהג תחת השפעת אלכוהול והוויכוח עם השוטרים הסלים

לאלימות מילולית ופיזית כלפיהם.

שירות המבחן התרשם מצעיר חסר דמות אב אשר נטה לטשטש את חומרת העבירות והתקשה להתייחס לפוטנציאל הפגיעה, לדפוסים העברייניים, לזמינותו לנשק חם ולמעורבות עם גורמים עברייניים. בנוסף, התקשה הנאשם להעמיק בבחירתו להתערב בסכסוך לא לו ואף נתן לגיטימציה לפתרון הסכסוך באופן כוחני. שירות המבחן העריך כי הנאשם מצוי בסיכון גבוה להתנהגות אלימה בעתיד, כאשר חומרת תוצאות האלימות אם תתקיים צפויה אף היא להיות גבוהה. שירות המבחן סבור כי מן הראוי להורות בעניינו של נאשם 1 על ענישה משמעותית, מציבת גבולות ברורים וחד משמעיים, ללא כל המלצה שיקומית.

חוות דעת קרימינולוגית שהוגשה מטעם ההגנה לא סתרה את ממצאי שירות המבחן: הנאשם הוא צעיר שתפקודו היה נורמטיבי עד לביצוע העבירות, ובהמשך נכנס ל"סחרור עברייני אקוטי", ההליך הפלילי הקשה מאיים על רצונו של הנאשם לאמץ דימוי נורמטיבי. בחינת גורמי הסיכון לצד ההתרשמות הקלינית והתנהגותו והתקדמותו בטיפול במהלך המעצר, מצביעים על רמת סיכון להישנות עבירות דומות שאינה גבוהה באופן כללי. עם זה, הקרימינולוג שכתב את חוות הדעת סבר כי הנאשם טרם מיצה את דרכי הטיפול. על כן, הטלת עונש שיקומי, מאסר מופחת או עבודות שירות בשילוב טיפול, עשויה לשרת את מטרות הענישה בעניינו.

14. מתסקיר שירות המבחן שהוגש אודות נאשם 2 עולה כי הנאשם, רווק כבן 21, השלים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות ומגיל 16 השתלב בעבודות מזדמנות. בתקופה שלפני מעצרו עבד הנאשם בעיריית טירה כקורא שעוני מים. נאשם 2 החל לצרוך אלכוהול מגיל 14 והחל להתרועע בחברה שולית. בהמשך החל הנאשם לצרוך סם מסוג חשיש ולאורך השנים העמיק את צריכת הסם. בהיותו בן 15 הותקף באלימות על ידי חברי המשפחה עמה משפחתו מסוכסכת. הנאשם טען כי העבירות שביצע נועדו להפסיק את ההתעללות בו על ידי בני המשפחה המסוכסכת עם משפחתו.

שירות המבחן מצא כי הנאשם אימץ עמדות בעייתיות כלפי גורמי אכיפת החוק, באופן התורם לחיפוש ריגוש ולהוכחת מסוגלות וגבריות באמצעות התנהגות אלימה. הנאשם מצוי בסיכון גבוה להישנות התנהגות בעייתית סביב החשיפה לסמים. לנוכח עמדת הנאשם המצדיקה שימוש באלימות במצבים מסוימים ונגישות לנשק ישנו סיכוי ברור לחזרתה של התנהגות אלימה בדרג גבוה יותר ואף תוצאותיה עשויות להיות חמורות יותר. למרות השתלבות הנאשם בקבוצות טיפוליות והבעת נכונות להשתלב בטיפול במהלך ריצוי עונשו, הערכת שירות המבחן היא כי נדרשת ענישה משמעותית ללא המלצה שיקומית בעניינו.

בחוות דעת פסיכו-סוציאלית וקרימינולוגית שהוגשה מטעם ההגנה הוזכר שוב האירוע המשברי בנערותו, כאשר הוכה באכזריות על ידי בני המשפחה המסוכסכת עם משפחתו ומעשיהם אף גרמו לתיגו כעברין. הנאשם מצא מפלט בצריכת חומרים פסיכו-אקטיביים והתרועע בחברה שולית. כל אלו בנוסף לגילו הצעיר, היעדר שיקול דעת, תסכול מכך שאינו מצליח לשקם את חייו ועיוותי חשיבה, הם (ולא סכסוך הקרקעות בו כלל אינו מעורה) הכשירו את הקרקע לביצוע העבירות. רק במעצרו הנוכחי הבין הנאשם את חומרת מצבו ואת הצורך בגמילה וטיפול. הנאשם הכיר בגורמי הסיכון אשר מענה טיפולי הולם, עשוי להפחית את חומרתם. כותבת חוות הדעת, שאף העידה בבית המשפט, בקשה שגזר הדין

יתן מקום לפן השיקומי שעל הנאשם לעבור במסגרת ריצוי מאסרו וכן להתחשב בנסיבות הייחודיות של העבירות.

15. אביו של נאשם 2 העיד כי בנו עשה טעות וביקש שבשל טעות זו לא ייגזר עליו עונש שיהרוס את חייו.

תמצית טיעוני הצדדים

16. ב"כ המאשימה, עו"ד נתנאל בוז'ו, טען כי כתב האישום מצייר מגמת הסלמה ברורה, מבחינת סדר האירועים והערכים המוגנים שנפגעו. הנאשמים תכננו את מעשיהם מראש ולא היססו להוציאם לפועל. הנאשמים לא היססו לפגוע בזולת ומעשיהם מגלים תעוזה וחוסר מורא.

לדברי התובע יש לחלק את האירועים לארבעה אירועים באופן שמחייב קביעת מתחם ענישה נפרד לכל אחד מהם: המאשימה רואה את אירוע הירי על שוטרים כעומד בפני עצמו שכן נאשם 1 ביקש לחזור לאזור ביתו של א.א. כדי לפגוע ב־שוטרים ונאשם 2 הצטרף; האירוע השני הוא הירי לעבר ביתו של א.א.; האירוע השלישי הוא הירי לעבר ביתו של ב.ב. והצתת רכבו; והאירוע הרביעי הוא החזקת ארבעה תתי מקלע, קבורים באדמה במקומות שונים לצורך שימוש למטרות עברייניות.

ב"כ המאשימה הגיש פסיקה לעונש וביקש לקבוע כי מתחמי עונש ההולמים כל אחד מהאירועים באופן הבא: ירי לעבר שוטרים בין 8 ל-12 שנות מאסר, פיצוי גבוה לשוטרים, מאסר על תנאי וקנס לשיקול בית המשפט; ירי לעבר ביתו של א.א. (בשלוש הזדמנויות) בין 5 ל-8 שנות מאסר, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן; אירוע הירי לעבר ביתו של ב.ב. בין 36 ל-66 חודשי מאסר, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן; החזקת נשק בין 3 ל-6 שנות מאסר, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

המאשימה עתרה לגזירת עונש "בקצהו העליון של השליש התחתון" בכל אחד ממתחמי העונש. בשים לב לכך שהנאשם 2 ירה לעבר ביתו של א.א. שלוש פעמים, אך הנאשם 1 הוא שירה לעבר השוטרים, סבורה המאשימה כי יהיה זה נכון לגזור על כל אחד מהם עונש עיקרי זהה. היא עתרה להטיל על שני הנאשמים 17 שנות מאסר בפועל מיום מעצרים, כאשר עונש זה כולל את הפעלת המאסר המותנה, וכן להטיל עליהם עונש מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. באשר לתיק התעבורה בו הורשע הנאשם 2 - מבוקש לפסול את הנאשם מהחזקת רישיון נהיגה למשך 4 שנים.

17. ב"כ נאשם 1, עו"ד מיכל קורן, עתרה לקבוע מתחם עונש הולם אחד בגין כל המעשים שהתרחשו כולם בתקופה קצרה בת כחודשיים ובקשה למקם את הנאשם בתחתית המתחם. הסניגורית התמקדה בטיעונה לפנינו בהודאתו של הנאשם עוד בתחנת המשטרה, בנסיבותיו האישיות של הנאשם ובסיכויי שיקומו.

הנאשם 1, בדברו האחרון לעונש, הביע צער על הטעות הגדולה שעשה לדבריו וביקש שייגזר עליו עונש שניתן יהיה ללמוד ממנו, אך לא כזה שלא ישאיר פתח לתקווה.

18. ב"כ נאשם 2, עו"ד איהב ג'לג'ולי, הצטרף לטיעוניה של ב"כ נאשם 1 והתייחס אף הוא בטיעוניה להודאתו של הנאשם מבלי לנהל הליך הוכחות וכן לנסיבותיו האישיות ולסיכויי שיקומו. לדברי הסניגור לנאשם היה זמן רב במעצר להרהר בהשלכות מעשיו ולטעמו למד את הלקח הנדרש.

נאשם 2, בדברו האחרון לעונש, הביע אף הוא חרטה וטען כי טעה ולא ידע שיגיע למצב הזה.

דין והכרעה

19. שני הנאשמים, אנשים צעירים, הניחו ידם על לא פחות מארבעה תתי מקלע, מחסניות ותחמושת, והחזיקו בארסנל התקפי זה במשך כשנה. החזקת כלי הנשק לא הייתה תמימה. היא נעשתה בראש ובראשונה על מנת לאפשר לנאשמים לפגוע באנשים עמם היו מסוכסכים, אך, כפי שבהמשך התברר, גם כדי לפגוע בשוטרים שביצעו את תפקידם כדין:

ביום 9.4.2020 ירו הנאשמים באישון לילה לעבר ביתו של א.א., בו שהה אותה עם בני משפחתו, ודרשו ממנו לשלם להם ₪ 50,000 בתמורה לכך שלא יפגעו בו; ביום 28.5.2020 ירו על ביתו של ב.ב., בו שהה אותה עת, ושלחו אש ברכבו; בתאריכים 2.6.2020 ו-5.6.2020 שבו הנאשמים וירו על ביתו של א.א.; ולאחר הירי האחרון על ביתו של א.א., כאשר שבו הנאשמים לזירת הפשע על מנת לבחון את תוצאות הירי, נתקלו בשוטרים שעצרו אותם לביקורת אך שחררו אותם, דבר שהביא את הנאשמים לתכנן ולהוציא לפועל מתקפת ירי על כוח משטרה שאך בדרך נס לא הביאה לפגיעות בגוף או בנפש.

מדיניות הענישה ומתחמי העונש ההולמים את מעשי הנאשמים

20. כהוראות סעיף 40 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **החוק**) ייקבע מתחם העונש ההולם לכל אירוע בנפרד. אין באפשרותי לקבל את עמדת באי כוח הנאשמים ולקבוע מתחם עונש הולם לכלל האירועים, שכן לא מתקיים קשר מספק בין כולם, וחלקם אף אינם קשורים זה בזה כלל [השוו: ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)].

יצוין כי אירוע תקיפת השוטרים מושא האישום הראשון התרחש אמנם מיד לאחר אחת ממתקפות הירי על ביתו של א.א., אולם באתי לכלל מסקנה כי אינו קשור בו, מה גם שלאחר שכוח המשטרה שחרר את הנאשמים לדרכם, שבו הם לביתם ושם תכננו את הפגיעה בשוטרים.

21. בהתחשב במבחנים שנקבעו בהלכת ג'אבר מצאתי לקבוע מתחמי עונש הולמים נפרדים כפי עתירת המאשימה, קרי: מתחם עונש הולם אחד להחזקת ארבעת כלי הנשק ההתקפיים במשך תקופה; מתחם עונש הולם שני לירי על ביתו של ב.ב. ושריפת רכבו; מתחם עונש הולם שלישי ביחס לשלושת מעשי הירי כלפי ביתו של א.א. (ובכך אני מקל עם הנאשמים, שכן המעשים בוצעו במועדים שונים ולאחד מהם נלוותה דרישת נכס באיומים); ומתחם עונש הולם

רביעי ונפרד למתקפת הירי על השוטרים.

א. מתחם העונש ההולם הראשון (החזקת ארבעה תת מקלעים מאולתרים, מחסניות תואמות ותחמושת)

22. הערכים המוגנים העומדים בבסיס העבירה של החזקת נשק שלא כדין הם שלמות הגוף וביטחון הציבור.

23. כפי שנאמר לא אחת בפסיקה, עבירות הנשק לסוגיהן מגלמות בתוכן סיכון ממשי לשלום הציבור ולביטחונו ולא ניתן לדעת להיכן יתגלגלו כלי הנשק המוחזקים שלא כדין ואיזה שימוש יעשה בהם. מה גם, כפי שצוין בפסיקה, לעיתים קרובות הנשק הבלתי חוקי נרכש מלכתחילה למטרות עבירה. על כן, המבצעים עבירות נשק צפויים במצב הדברים הרגיל לעונשי מאסר בפועל, גם כאשר מדובר בנאשמים אשר הורשעו לראשונה בעבירת מסוג זה [ראו, מני רבים, ע"פ 7502/12 כוויס נ' מדינת ישראל (25.6.2013); ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח (5.11.2019)].

24. מגמת ההחמרה במדיניות הענישה באה לידי ביטוי גם כאשר מדובר בעבירות של החזקת נשק "בלבד".

כך, למשל, בע"פ 5813/21 ג'בארין נ' מדינת ישראל (31.5.2022) אישר בית המשפט העליון עונשי מאסר בני 18 ו-21 חודשי מאסר שהושטו על נאשמים צעירים שהחזיקו בצוותא חדא ברובה ציד דו קני ובתחמושת תואמת; בע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' קדורה (14.4.2022) החמיר בית המשפט העליון את עונשו של נאשם נעדר עבר פלילי שהחזיק באקדח, כדורים ורימון הלם מ-10 חודשי מאסר בפועל ל-18 חודשים; בע"פ 5631/21 מדאגמה ואח' נ' מדינת ישראל (13.9.2021) אישר בית המשפט העליון עונשים של 18, 20 ו-30 חודשי מאסר בפועל שנגזרו על מערערים צעירים שהורשעו, על פי הודאתם, בעבירות של החזקת נשק (כלי נשק חצי אוטומטיים) ותחמושת וניסיון לשיבוש מהלכי משפט; בע"פ 1826/19 אבו עסא נ' מדינת ישראל (11.7.2019) אישר בית המשפט העליון עונש של 18 חודשי מאסר בפועל שנגזר על מערער שהורשע, בהתאם להודאתו, בכך שהחזיק בנשק אוטומטי מאולתר ובהמשך העבירו לאחר; ובע"פ 8320/21 מדינת ישראל נ' בסילה (28.12.2021) קיבל בית המשפט העליון ערעור מדינה והחמיר בעונשו של מי שהחזיק כשלושה שבועות בביתו רובה סער דמוי M16, מחסניות ותחמושת תואמת, מ-7 חודשי מאסר בפועל ל-14 חודשי מאסר בפועל, כמובן מבלי למצות את הדין עם המשיב.

25. ועוד יוזכר כי המחוקק עיגן בהוראת שעה עונשי מינימום לעבירות נשק, כך שהעונש שיושט על מבצעה לא יפחת מרבע העונש המרבי שנקבע לעבירה, אלא אם החליט בית המשפט מטעמים מיוחדים שיירשמו להקל בעונש (סעיף 144(ז) לחוק). אמנם התיקון לחוק לא חל ביחס לנאשמים כאן, שכן המעשים בהם הורשעו נעשו עוד קודם לתיקון, ואולם יש בו כדי לשקף את רצון המחוקק לעגן את מגמת ההחמרה בענישה בעבירות הנשק עליה עמדנו לעיל.

26. הנאשמים החזיקו כאמור במשך תקופה בת כשנה בארבעה כלי נשק התקפיים, תתי מקלע מאולתרים, במחסניות ובתחמושת תואמת. מן הראוי להעמיד את מתחם העונש ההולם מעשה זה לבדו על שלוש עד חמש שנות מאסר.

ב. מתחם העונש ההולם השני (ירי על ביתו של ב.ב. ושריפת רכבו)

27. עבירת החזקת הנשק, עם כל חומרתה, היא במהותה עבירת הכנה. ההצדקה לסווג מעשה הכנה זה כעבירה פלילית נעוצה, כאמור לעיל, בפוטנציאל הנזק העצום שיכול להיגרם כתוצאה מקיומם של כלי נשק בלתי חוקיים ובלתי מורשים בידי הציבור. כאשר הנשק נישא ממקום למקום על מנת לבצע עבירות, ובעיקר - כאשר נעשה בו שימוש, אין עוד מקום לדון בפוטנציאל הנזק אלא יש לקבוע את מתחם העונש ההולם בהתאם לנזק שנגרם בפועל.

28. ואמנם, בית המשפט העליון פסק לאחרונה כי מתחם העונש ההולם הטיפוסי, באין נסיבות מיוחדות לחומרה או לקולה, בגין נשיאה בלתי חוקית של נשק במרחב הציבורי נע בין 30 ל-42 חודשי מאסר לריצוי בפועל, כאשר עונש של 36 חודשי מאסר הינו סביר בהחלט [ע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני (14.9.2022) והפסיקה המובאת שם].

29. מטבע הדברים שהעונשים שנגזרים על מי שנשאו נשק במרחב הציבורי ואף עשו בו שימוש - חמורים אף יותר. כך למשל, בע"פ 1059/21 פלוני נ' מדינת ישראל (29.4.2021) דחה בית המשפט העליון ערעור על עונש של 42 חודשי מאסר שנגזרו על מי שירה מספר יריות בצהרי היום, המשיך להחזיק באקדח ואף נמלט מכוחות הביטחון, בקובעו כי מעשים חמורים מחייבים ענישה מחמירה. ובע"פ 6068/21 מדינת ישראל נ' פקיה (19.12.2021) קיבל בית המשפט העליון את ערעור המדינה והחמיר בעונשו של מי שהורשע בהחזקת נשק שלא כדין (ולא בנשיאת נשק, כבעניינו) ובירי שלא כדין, מ-14 חודשי מאסר בפועל ל-25 חודשי מאסר בפועל.

30. במסגרת פועלם באישום השלישי החליטו הנאשמים לירות לעבר ביתו של ב.ב. ולשלוח אש ברכבו, כדרך לפתרון סכסוך שנתגלע בינם לבינו. כמתואר בכתב האישום המתוקן, ירה נאשם 2 לפחות שש יריות לעבר ביתו של ב.ב. ששהה במקום עם בני משפחתו בעוד נאשם 1 מצית את רכבו של נפגע העבירה. כתוצאה ממעשי הנאשמים נגרמו נזקי רכוש. נאשם 2 ביצע מעשים אלה כשהוא מפר הוראה חוקית שציוותה עליו לשהות באותו זמן בביתו.

הרקע לביצוע מעשים קשים אלה הוא סכסוך שנתגלע בין הנאשמים לב.ב. בית המשפט העליון כבר פסק כי שימוש בנשק חם ככלי לשוב סכסוכים הפך לרעה חולה, אשר כמעשה של יום ביומו גובה חיי אדם, ולעתים את חייהם של חפים מפשע. למזלם של הנאשמים לא גבו מעשיהם חיי אדם [ראו ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' יונס סובח (5.11.2019)].

31. בהתחשב באמור, ובכך שבנוסף לירי שלחו הנאשמים אש ברכבו של ב.ב. (הגם שלא הורשעו בעבירת הצתה), באתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשמים כלפי ב.ב. נע בין 36 ל-60 חודשי מאסר בפועל.

ג. מתחם העונש ההולם השלישי (שלושת מעשי הירי כלפי ביתו של א.א.)

32. עובדות כתב האישום המתוקן מלמדות כיצד מררו הנאשמים את חייו של א.א. וזרעו בו ובבני משפחתו פחד ואימה. שלוש פעמים בפרק זמן בן קצת יותר מחודש ימים ניהלו הנאשמים מתקפת ירי על ביתו. שלוש פעמים ירו על ביתו בעת ששהה בבית. שלוש פעמים גרמו לנזק לרכוש. כמפורט באישום הרביעי, באחת הפעמים עשו כן במטרה לגרום לא.א. לשלם להם סך של 50,000 ₪. על הלך נפשם של הנאשמים בעת ביצוע מעשים אלה ניתן ללמוד מכך שלאחר שהנאשם 2 חזר מאירוע ירי לעבר ביתו של א.א., הוא התפאר לפני הנאשם 1 ואחרים על מעשיו, והנאשם 1 כעס על הנאשם 2 על כך שביצע את הירי בלעדיו.

33. מעשים אלה מהווים "אירוע אחד" לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, אך כמות המעשים חייבת לבוא לידי ביטוי בקביעת המתחם, וזה יהיה חמור יותר מהמתחם שקבענו באשר לאירוע התקיפה הבודד על ביתו ורכבו של ב.ב. [השוו: ע"פ 5993/21 אבו סאלח נ' מדינת ישראל (29.11.2021), בו אישר בית המשפט העליון עונש של 48 חודשי מאסר בפועל בגין שני מעשי ירי].

34. באנו לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשמים כלפי א.א. נע בין 5 ל-7 שנות מאסר בפועל.

ד. מתחם העונש ההולם הרביעי (הירי לעבר השוטרים)

35. באירוע הירי לעבר השוטרים הורשעו הנאשמים, בין היתר, בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, בחלופת הניסיון שבה, שכידוע דורשת כוונה מיוחדת לחבול חבלה חמורה או להטיל מום. ואכן, רק בנס לא הסתיים אירוע הירי על השוטרים בתוצאות טרגיות. פוטנציאל הנזק ממעשיהם חמור מאד: הנאשמים חפצו לפגוע פגיעה קשה ביותר בשוטרים ויד המקרה לבדה מנעה זאת בעדם.

36. הערכים המוגנים המרכזיים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשמים באירוע זה הם כמובן הזכות לחיים ושלמות הגוף. אך לאלה מצטרפים ערכים נוספים: שלטון החוק וסדרי החברה. כאשר אזרחים מוציאים לפועל תכנית לפגוע פיזית בשוטרים, באשר הם שוטרים, הם מוציאים את עצמם מן הכלל ומערערים את הסדר החברתי ואת היכולת לקיים חברה מאורגנת. הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה הייתה פגיעה משמעותית, אף כי השוטרים לא נפגעו.

37. אמנם את העבירה של חבלה בכוונה מחמירה עברו הנאשמים בחלופת הניסיון שבה, ואולם העונש המרבי הצמוד גם לנגזרת זו הוא 20 שנות מאסר, וכפי שכבר נפסק (ע"פ 687/22 טלוי נ' מדינת ישראל (19.5.2022), פסקה 12 לפסק דינו של כב' השופט א' שטיין):

"העבירה שבה עסקינן - גרימת חבלה בכוונה מחמירה - גוררת אחריה עונש מירבי של עשרים שנות מאסר. כך קבע המחוקק ומילותיו אינן בגדר מילים ריקות. כפי שכבר הזדמן לי להעיר, עונש מירבי הקבוע בחוק "איננו בא לסמן רק את גבולה העליון של סמכות הענישה הנתונה בידי בתי המשפט. מדובר בעמדתו הערכית של המחוקק ביחס לחומרת העבירה, ועלינו לקיים את דברו. בבואו לגזור את עונשו של נאשם בגדרו של סימן א'1 לחוק העונשין, על בית המשפט לצאת אפוא מתוך הנחה כי העונש

המירבי הוא העונש שיש להטילו בנסיבות חמורות ביותר; כי בנסיבות בעלות חומרה בינונית מן הראוי, ככלל, להטיל על הנאשם את מחצית העונש המירבי; וכי בנסיבות מקלות מן הדין הוא שעונשו של הנאשם יוקל בהתאם" (ראו: ע"פ 3124/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 16 והאסמכתאות שם (14.8.2019); ראו גם: ע"פ 4344/18 גאבר נ' מדינת ישראל, פסקה 4 והאסמכתאות שם (16.8.2019); ע"פ 147/21 מדינת ישראל נ' ביטון, פסקה 8 (14.2.2021); ע"פ 3223/21 מדינת ישראל נ' שפק, פסקה 16 (2.3.2022)).

38. רמת הענישה הנוהגת בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה מגוונת אך כמעט תמיד כוללת רכיב משמעותי של מאסר לריצוי בפועל.

כך, בע"פ 1275/22 פלוני נ' מדינת ישראל (30.11.2022) אישר בית המשפט העליון עונש של 8.5 שנות מאסר שהושת על מערער שירה לעבר קבוצת אנשים ופצע אותם, וכן את מתחם העונש שנקבע באותו עניין (בין 8 ל-12 שנות מאסר); בע"פ 768/13 נאסר נ' מדינת ישראל (29.10.2014) אישר בית העליון עונש של 7 שנות מאסר שהושת על מערער בגין עבירות של חבלה בכוונה מחמירה, קשירת קשר ונשיאת נשק, לאחר שניסה לירות באדם אך נתקל במעצור בנשקו, המשיך לרדוף אחריו והצליח לירות לעברו אך לא פגע בו. בע"פ 7850/21 דסוקי נ' מדינת ישראל (9.6.2022) דחה בית המשפט העליון ערעור שהוגש נגד חומרת עונשו של מי שבמסגרת סכסוך ירה במתלונן ירייה אחת שפגעה ברכו. באותו עניין נקשר בין הצדדים הסדר טיעון לפיו תעתור המדינה לעונש של 5 שנות מאסר ובית המשפט המחוזי גזר עונש של 51 חודשי מאסר בפועל והפעיל נגדו מאסר על-תנאי בן 12 חודשים חציו בחופף. יצוין כי בדחותו את הערעור פסק בית המשפט העליון כי העונש שנגזר במקרה זה הוא עונש מתון; ובע"פ 6496/21 ריאן נ' מדינת ישראל (20.12.2021) נדחו ערעורים על גזרי דין של 4 שנות מאסר בפועל בעניינם של שני מערערים שכחלק מקבוצה רחבה יותר ביצעו ירי לעבר מתלוננים, אשר פגע אך ברכוש. בית המשפט העליון קבע כי כמדיניות שיפוטית ישתו על מעורבים בעבירות מסוג זה עונשי מאסר משמעותיים, מתוך רצון להוקיע תופעה זו ולשדר מסר מרתיע ככל הניתן. יצוין כי בית המשפט המחוזי באותו עניין קבע מתחם של 3-6 שנות מאסר בפועל ביחס לנאשמים המרכזיים.

39. כאשר מעשה אלימות מכון כלפי אנשי מרות, רואה בכך הפסיקה נסיבה מחמירה לעונש:

בע"פ 6642/09 מדינת ישראל נ' גביש (30.12.2009), החמיר בית המשפט העליון בעונשו של אדם שניסה לתקוף פקחים של הסיירת הירוקה באמצעות מחפר של שופל, באומרו, בין היתר, דברים אלה:

"הדעת אינה סובלת מעשי תקיפה של נציגי החוק אשר עושים את עבודתם נאמנה למען שמירת הסדר הציבורי ובטחון הציבור. יש להוקיע מעשים בהם אדם לוקח את החוק לידי, לשם הפרעה לעובדי ציבור במילוי תפקידם. מעשים אלו מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת, לא תאפשר פגיעה בנציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות, על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית. כאמור, אל מול אלימות שכזו המכרסמת ביסודות חברתנו הדמוקרטית יש לנקוט בענישה מרתיעה מאחורי סורג ובריח. הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק "וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם

שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד מבעלי אגרוף, מתוקפים ומאיימים. לכן הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו וייראו."

בע"פ 1594/21 **מהרטו נ' מדינת ישראל** (1.7.2021) הבהיר בית המשפט העליון, בין היתר, כי: "הצתה של ניידת משטרה היא מעשה מובהק של עזות מצח והתרסה כנגד המשטרה והסדר הציבורי, ואין להתייחס לכך כאל עבירת הצתה 'רגילה'."

ובע"פ 6931/16 **מדינת ישראל נ' ברגיני** (5.6.2018) אישר בית המשפט העליון עונש של 8 שנות מאסר בפועל שנגזר על צעיר שיידה אבנים לעבר שוטרים מגג בית, וכתוצאה מכך נפצע שוטר באורח חמור, בקובעו כך: "פגיעתה של אבן כבדה שהושלכה מגובה רב על ראשו של אדם עלולה לגרום לנזק כבד ועל כן מתחייבת גישה עונשית מחמירה. הדברים מקבלים משנה תוקף כאשר הפגיעה מכוונת כלפי גורמי אכיפת החוק."

40. לאחר שנתתי דעתי לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשמים, למידת הפגיעה בהם, למכלול נסיבות המקרה - לרבות העובדה כי בסופו של דבר, למרבה המזל, השוטרים לא נפצעו - ולרמת הענישה הנוהגת, מצאתי להעמיד את מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשמים באירוע הירי כלפי השוטרים על 7 עד 10 שנות מאסר בפועל [השוו: ת"פ (מחוזי נצ') 28899-10-20 מדינת ישראל נ' יוסף (24.2.2022), בו נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 8 ל-12 שנות מאסר על ירי נגד שוטרים, אך יצוין כי פסק הדין תלוי ועומד בערעור].

גזירת העונש

41. כאמור לעיל, קבעתי מתחם עונש הולם בנפרד לכל אירוע מאלה המפורטים בכתב האישום המתוקן, אך מצאתי לגזור על כל אחד מן הנאשמים עונש כולל.

42. לא זה המקרה בו ניתן לחרוג ממתחמי העונש ההולמים שקבענו לעיל. הנאשמים לא השתקמו, ועל אף האמור בחוות הדעת בעניינם בשלב זה לא הוכח כי קיים סיכוי של ממש שישתקמו. ובכל מקרה המעשים שביצעו הם בחומרה כזו שלא הייתה מאפשרת חריגה מהמתחמים לצרכי שיקומם אף אילו היה עומד על הפרק.

43. החלק שנטל כל אחד מן הנאשמים בביצוע המעשים אינו זהה לחלוטין, אך התמונה הכללית העולה ממקרא עובדות כתב האישום המתוקן היא של שניים שאת כל מעשיהם ביצעו בצוותא חדא במידה כזו שכל הבחנה ביניהם לעניין העונש תהיה במידה רבה מלאכותית:

נאשם 2 הוא זה שביצע את הירי לעבר ביתו של א.א. באישום הראשון ולאחר זאת הסליק את הנשק, אך נאשם 1 היה זה שיזם את מתקפת הירי על השוטרים שבאה מיד לאחר מכן וביצע אותה בפועל ונאשם 2 "רק" הצטרף אליו ודאג למלטו מן המקום;

· נאשם 1 היה זה שביצע את הירי לעבר ביתו של א.א. באישום השני, אך זאת עשה לבקשת נאשם 2;

· נאשם 2 הוא שביצע את הירי לעבר ביתו של ב.ב. באישום השלישי, אך נאשם 1 במקביל שלח אש ברכבו של נפגע העבירה;

· נאשם 2 הוא שירה לעבר ביתו של א.א. באישום הרביעי, אך נאשם 1 היה זה שהצמיד את פתק האיומים לשער ביתו;

44. עם זה יש לתת ביטוי במסגרת העונש לכך שנאשם 2 ביצע את מרבית המעשים המפורטים בכתב האישום כשהוא מפר הוראה חוקית שציוותה עליו לשהות בשעות הערב בביתו, וכן לתיק התעבורה שצרף.

45. לשני הנאשמים עבר פלילי דומה, ומסתבר שכבר היו שותפים בעבר לביצוע עבירות פליליות, הגם שעברם הפלילי אינו מכביד; הנסיבות האישיות של כל אחד מן הנאשמים דומות וכך גם חוות הדעת שהוגשו בעניינם. חרף גילם הצעיר, כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן בעניינם, הנאשמים נטועים בעולם הפשע, והסיכון להישנות התנהגות אלימה מצדם הוא גבוה, כשחומרת תוצאות האלימות, צפויה אף היא להיות גבוהה. הם מגלים דפוסים אלימים. מכלול מעשיהם מבטא יחס של אדישות וזילות כלפי חיי אדם והעדר מורא מהחוק ונציגיו באופן המעיד כי נשקף מהם סיכון רב. בנסיבות אלו אין מנוס מלגזור עליהם עונש שייתן ביטוי גם לאינטרס הרתעת הרבים והיחיד ונוכח מסוכנותם הרבה גם לאינטרס מניעת היכולת לבצע עבירות.

46. הנאשמים פגעו בזולתם. הפחד והאימה שחשו א.א. ו-ב.ב. יובאו בחשבון לעניין העונש, וכך גם הצורך לשפות אותם ואת השוטרים על מעט מנזקיהם במסגרת זו.

47. לקולה זקפנו את הודאת הנאשמים בעובדות כתב האישום המתוקן מבלי שניהלו הליך הוכחות, החרטה שהביעו לפנינו, העובדה שהודו כבר בחקירתם במשטרה, את גילם הצעיר, הפגיעה של העונש בנאשמים ובבני משפחותיהם, ובמידה מסוימת גם את נסיבות חייהם הקשות שאפשר שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשיהם [ורק במידה מסוימת, שכן בעבירות מסוג זה יינתן משקל נמוך לנסיבותיו האישיות של הנאשם. ראו, למשל, ע"פ 5330/20 ענבתאווי נ' מדינת ישראל (22.11.2020)].

נתנו דעתנו אף לכך שהנאשם 1, על אף נסיבות חייו הקשות, הוא בעל תעודת בגרות בציונים טובים, ולפי מכתב ההמלצה שהתקבל מבית ספרו, אף נבחר ליו"ר מועצת התלמידים - כל זאת לפני האירועים שבכתב האישום. הנאשם 1 משמש אסיר חוליה באגף, והתנהגותו במעצר חיובית. הנאשם 2 השתלב במסגרת מעצרו בשש קבוצות ראשוניות בנושא שליטה בכעסים, גמילה מסמים ועוד, ומגלה נכונות להשתלב בהליך טיפולי בכלא.

הבאנו בחשבון לזכות הנאשמים גם את תקופת מעצרם הארוכה מאחורי סורג ובריח.

48. השיקולים המשמעותיים לקולה הביאנו לגזור על הנאשמים עונש עיקרי בחלק התחתון של כל אחד ממתחמי העונש ההולמים שקבענו לעיל, אך הנאשמים לא יזכו להקלה מעבר לכך. בהעדר הנמקה כלשהי לסטות מן הכלל הנוהג בקשר לכך, מצאנו להפעיל את המאסרים על-תנאי חבי ההפעלה העומדים לחובת כל אחד מן הנאשמים במצטבר לעונשי המאסר שנגזרו עליהם בהליך זה.

49. לאחר ששקלנו את כל השיקולים הצריכים לעניין, לקולה ולחומרה, מצאנו להשית על כל אחד מן הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1

· 11 שנות מאסר בפועל החל ביום מעצרו 5.6.2020.

אנו מפעילים את עונש המאסר על-תנאי בן שלושת החודשים שגזר על הנאשם בית משפט השלום כפר סבא בת"פ 51773-05-19 ביום 7.1.2020 במצטבר.

סך הכול ירצה נאשם 1 מאסר בפועל בן 11 שנים ו-3 חודשים החל ביום מעצרו.

- מאסר על תנאי בן 12 חודשים לבל יעבור עבירת אלימות מסוג פשע במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר.
- מאסר על תנאי בן 6 חודשים לבל יעבור עבירת אלימות מסוג עוון במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר.
- קנס בסך 10,000 ₪ או שלושה חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-20 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל ביום 1.1.2024.
- פיצוי בסך 5,000 ₪ לכל אחד משלושת השוטרים מושא האישום הראשון.
- פיצוי בסך 25,000 ₪ לא.א.
- פיצוי בסך 10,000 ₪ לב.ב.
- כל סכומי הפיצוי יופקדו במזכירות עד ליום 1.6.2023 ויועברו לנפגעי העבירה לפי פרטים שתספק המאשימה.

נאשם 2

· 11 שנות מאסר בפועל החל ביום מעצרו 5.6.2020.

אנו מפעילים את עונש המאסר על-תנאי בן ששת החודשים שגזר על הנאשם בית משפט השלום כפר סבא בת"פ 51773-05-19 ביום 8.12.2019 במצטבר.

סך הכול ירצה נאשם 2 מאסר בפועל בן 11 שנים ו-6 חודשים החל ביום מעצרו.

- מאסר על תנאי בן 12 חודשים לבל יעבור עבירת אלימות מסוג פשע במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר.
- מאסר על תנאי בן 6 חודשים לבל יעבור עבירת אלימות מסוג עוון או עבירה של הפרת הוראה חוקית במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר.
- פסילת רישיון נהיגה בת שנתיים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר.
- פסילה על-תנאי למשך שנתיים מתום הפסילה בפועל.
- קנס בסך 10,000 ₪ או שלושה חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-20 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל ביום 1.1.2024.
- פיצוי בסך 5,000 ₪ לכל אחד משלושת השוטרים מושא האישום הראשון.
- פיצוי בסך 25,000 ₪ לא.א.
- פיצוי בסך 10,000 ₪ לב.ב.
- כל סכומי הפיצוי יופקדו במזכירות עד ליום 1.6.2023 ויועברו לנפגעי העבירה לפי פרטים שתספק המאשימה.

השופט עמי קובו, אב"ד

אני מסכים.

השופט מרב גרינברג

אני מסכימה.

הוחלט כאמור בגזר דינו של השופט מיכאל קרשן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, י"א טבת תשפ"ג, 04 ינואר 2023, בנוכחות הצדדים.

מרב גרינברג, שופטת

מיכאל קרשן, שופט

עמי קובו, שופט, אב"ד